

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie nieważności decyzji Komisji 2007/437/WE
- Stwierdzenie niezgodności z prawem i nieskuteczności wobec pierwszej ze skarżących oraz w stosunku do procedury oceny haloksyfopu-R art. 20 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1490/2002
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zarzuty i główne argumenty podnoszone przez skarżące są takie same lub podobne, jak w sprawie T-326/07 Cheminova i in. przeciwko Komisji

Skarga wniesiona w dniu 26 września 2007 r. — Republika Litewska przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa T-368/07)

(2007/C 283/64)

Język postępowania: litewski

Strony

Strona skarżąca: Republika Litewska (przedstawiciel: D. Kriaučiūnas, pełnomocnik)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C (2007) 3407 final z dnia 13 lipca 2007 r. (1);
- obciążenie Komisji Wspólnot Europejskich kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca utrzymuje, że zaskarżona decyzja, o której została powiadomiona w dniu 16 lipca 2007 r., jest sprzeczna z prawem i podnosi następujące zarzuty:

1. Komisja przekroczyła swoje uprawnienia

Skarżąca utrzymuje, iż podejmując jednostronnie decyzję w sprawie ostatecznej zawartości litewskiego krajowego planu rozdziału Komisja przekroczyła uprawnienia, które zostały jej nadane na mocy dyrektywy 2003/87/WE, ponieważ o ile postanowienia tej dyrektywy uprawniają Komisję do oceny krajowych planów rozdziału uprawnień opracowanych przez państwa członkowskie, to nie nadają jej uprawnień do ustalania całkowitych ilości uprawnień do emisji zanieczyszczeń,

ignorując całkowicie krajowe plany rozdziału opracowane i przedłożone przez państwa członkowskie.

2. Naruszenie prawa Wspólnoty Europejskiej

2.1. *Nieuwzględnienie celów dyrektywy 2003/87/WE*: postanawiając, w zaskarżonej decyzji, o krajowym poziomie emisji na okres 2008-2012, który jest niższy niż ten, który jest konieczny w świetle zobowiązań ciążących na Republice Litewskiej na mocy Protokołu z Kioto do Konwencji Ramowej Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu, Komisja uchybiła wymogowi uwzględnienia faktycznych celów dyrektywy 2003/87, jako skutecznego instrumentu, z ekonomicznego punktu widzenia, do wdrożenia zobowiązań ciążących na stronach Protokołu z Kioto w odniesieniu do emisji gazów cieplarnianych.

2.2. *Naruszenie zasad dobrej administracji i autentycznej współpracy*: zaskarżona decyzja narusza zasady dobrej administracji i autentycznej współpracy, ponieważ Komisja, nie uwzględniając oceny dokonanej wtedy, gdy litewski krajowy plan rozdziału był opracowywany oraz zasadniczo bez konsultacji z Litwą, przeprowadziła osobną ocenę w oparciu o swą własną wybraną metodę w celu ustalenia maksymalnej ilości uprawnień do emisji zanieczyszczeń.

2.3. *Naruszenie postanowień dyrektywy 2003/87 i naruszenie zasady pewności prawa*: zaskarżona decyzja narusza art. 9 ust. 1 i art. 11 ust. 2 dyrektywy 2003/87 ponieważ nie uwzględniając danych przedstawionych w litewskim krajowym planie rozdziału oraz odrzucając, jako niewłaściwą, metodę obliczeniową zastosowaną przez Litwę, Komisja oparła się wyłącznie i jedynie na danych otrzymanych w wyniku zastosowania metody, którą sama wybrała w celu ustalenia maksymalnej ilości uprawnień do emisji zanieczyszczeń podlegających rozdziałowi. Ponadto stosując tę metodę, o której Litwa nie była w ogóle z góry poinformowana, Komisja naruszyła zasadę pewności prawa.

2.4. *Naruszenie zasady niedyskryminacji*: zaskarżona decyzja narusza zasadę niedyskryminacji, ponieważ Komisja, zastosowawszy swą własną wybraną metodę ustalania maksymalnej ilości uprawnień do emisji zanieczyszczeń, nie uwzględniła specyficznej sytuacji Litwy. Decyzja spowodowała również to, że sytuacje, które są zasadniczo odmienne, są traktowane w taki sam sposób.

2.5. *Uchybienie art. 9 ust. 1 i 3 dyrektywy 2003/87/WE oraz kryterium 4 z załącznika III do tej dyrektywy*: zaskarżona decyzja narusza wymóg zawarty w art. 9 dyrektywy 2003/87 i oparty na kryteriach wymienionych w załączniku III do tej dyrektywy, ponieważ nie uwzględnia ona, bez żadnego powodu, kryterium 4 z tego załącznika oraz potrzeby zwiększenia przez Litwę generowania energii elektrycznej w elektrowniach spalających paliwo kopalne, wynikającej z jej zobowiązania do zamknięcia elektrowni atomowej Ignalina do 2009 r.

3. Naruszenie istotnych wymogów proceduralnych wynikających z uregulowań Wspólnoty Europejskiej

Skarżąca utrzymuje, że zaskarżona decyzja została przyjęta w sposób naruszający istotne wymogi proceduralne ponieważ, po pierwsze, Komisja naruszyła postanowienia dyrektywy 2003/87/WE odmawiając zasadniczo w zaskarżonej decyzji rewizji decyzji C (2006) 5613 final i, po drugie, zaskarżona decyzja jest niewłaściwie i nieodpowiednio uzasadniona, w związku z czym uchybia ona wymogom ustanowionym w art. 253 WE i w art. 9 ust. 3 dyrektywy 2003/87. Ponadto Komisja uchybiła wymogowi proceduralnemu tej dyrektywy odnoszącemu się do czasu trwania oceny.

4. Rażący błąd w ocenie

Według skarżącej, oceniając poprawiony litewski krajowy plan rozdziału Komisja, po pierwsze, nie uwzględniła specyficznych i obiektywnych okoliczności, które Litwa podkreślała, a które doprowadziły do zwiększonego poziomu emisji zanieczyszczeń oraz, po drugie, zastosowała niewłaściwą metodę obliczeniową i oparła się na niedokładnych danych, co doprowadziło do ustalenia nieprawidłowej całkowitej ilości uprawnień do emisji zanieczyszczeń przysługującej Litwie.

(¹) Decyzja Komisji z dnia 13 lipca 2007 r. w sprawie zmiany krajowego planu rozdziału uprawnień do emisji gazów cieplarnianych notyfikowanego przez Litwę zgodnie z art. 3 ust. 3 decyzji Komisji C (2006) 5613 (final) w sprawie krajowego planu rozdziału uprawnień do emisji gazów cieplarnianych notyfikowanego przez Litwę zgodnie z dyrektywą 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady.

Skarga wniesiona w dniu 26 września 2007 r. — Patrick Holding ApS przeciwko OHIM — Cassera (Patrick Exclusive)

(Sprawa T-370/07)

(2007/C 283/65)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Patrick Holding ApS (Fredensborg, Dania) (przedstawiciel: adwokat J. Løje)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

uczestnikiem postępowania przed Izłą Odwoławczą była również: Cassera SpA. (Mediolan, Włochy)

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie nieważności decyzji Drugiej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego

(znaki towarowe i wzory) z dnia 26 lipca 2007 r. w sprawie R 1447/2005-2;

— nakazanie stronie pozwanej dokonania rejestracji spornego znaku towarowego;

— obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Patrick Holding ApS

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Graficzny wspólnotowy znak towarowy „PATRICK EXCLUSIVE” dla towarów z klasy 25 — zgłoszenie nr 2 946 424

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w sprzeciwie: Cassera SpA

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: Wspólnotowy słowny znak towarowy „G. Patrick” dla towarów z klasy 25 oraz międzynarodowy i krajowy słowny znak towarowy „G. Patrick” dla towarów z klas 24 i 25

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: Uwzględnienie sprzeciwu w całości

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady (WE) nr 40/94

Skarga wniesiona w dniu 24 września 2007 r. — Dimos Kerateas przeciwko Komisji

(Sprawa T-372/07)

(2007/C 283/66)

Język postępowania: grecki

Strony

Strona skarżąca: Dimos Kerateas (Attyka, Grecja) (przedstawiciele: adwokaci A. Papakonstantinou i M. Chaïntarlis)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie nieważności decyzji Komisji E(2004) 5611 z dnia 22 grudnia 2004 r. w sprawie przyznania pomocy z Funduszu Spójności na „Projekt zagospodarowania odpadów pierwszej jednostki administracyjnej Attyki w Attyce południowo-wschodniej i drugiej jednostki administracyjnej w Troizinii, 1. Teren składowiska odpadów w zakładzie przetwarzania i zagospodarowania odpadów Attyki południowo-wschodniej w strefie »Vragoni« w Keratea-Lavreotiki, 2. Stacja przeładunkowa odpadów drugiej jednostki administracyjnej Attyki w Troizinii”;